

[P. A. Poulsen (Stenderup).]

man kunde sige, at „da korsør arme Bønde sig“ og beder saa stille: Herre, stands Vel-signelsen.

En anden Ting er, om Skolelægeinstitutionen ikke burde staa under Kreds-lægerne i Stedet for under Amtslægerne, for efter min Opfattelse lægges der rigeligt over paa Amtslægerne for Tiden.

Selve Lovforslaget følger ret nøje Betænkningen af 1938. § 3 om Tuberkuloseundersøgelsen er dog ny, den foreslaas ikke i Betænkningen, men denne er jo ogsaa udkommet før Besættelsen og de dermed følgende Forholds Indtræden. Det kan ikke noksom paaskønnes, at Undervisningsministeriet har faaet § 3 saa klart affattet, som sket er. Der paabydes nu Tuberkuloseundersøgelse af alle Elever ved en Skole samt af Lærerne og det øvrige ved Skolen ansatte Personale. Efter min Mening er denne Paragraf Lovforslagets Krumtapaksel; og de Bestemmelser, der her er nedfældet, vil skabe Respekt om Loven, naar den engang træder i Kraft, hvad jeg oprigtig haaber maa ske til 1. April 1944 som foreslaaet i Lovforslaget.

At der maa gives en Frist til Lovens Gennemførelse, er forstaaeligt. Fristen er sat til 1. April 1946. Man fristes til at sige, at i saa vigtig en Sag bør man ikke opsætte til i Morgen, hvad man i Dag kan udrætte. Jeg tror ogsaa, at man rundt om i Købstæderne og Amterne vil gaa i Gang med Op-gavens Løsning; saa snart Loven er vedtaget. København har her vist et Eksempel til Efterfølgelse, idet Skolelægeinstitutionen her allerede blev indført 1897 og har bestaaet sin Prøve.

Det glæder mig ogsaa, at Efterskolerne falder ind under den foreslaaede Lov. Det er betryggende, at der ogsaa bliver Kontrol her; hvor saa mange unge samles og lever tæt op ad hinanden.

De saakaldte Helbredskort, der skal følge Barnet fra dets Indtræden i Skolen til det Tidspunkt, hvor det atter forlader Skolen, er ikke uden Interesse og vil sikkert blive Fundamentet for hele den legems-mæssige Kontrol, der her er Tale om. At disse Kort skal behandles med største Dis-kretion, er forstaaeligt, og der vil, som det ogsaa er nævnt i Bemærkningerne til Lovforslaget, komme til at paahvile Skolens Leder et ikke ringe Ansvar, idet Samlingen af disse Kort maa holdes i Orden.

Kan der, som antydet i Bemærkningerne, eventuelt spares en Skolelæge derved i hvert Amt, bør det tilstræbes; at de nævnte Helbredskort udfyldes af Hjemmets Læge

fra første Begyndelse; men i saa Fald maa Sygekasserne træde til, thi efter min Opfattelse vil de Spørgeskemaer, som Børnene skal medbringe i udfyldt Stand, være af ringe Værdi — jeg kunde næsten fristes til at sige: de vil i mange Tilfælde ikke være en Døjt værd —, hvis de ikke er udfyldt af Hjemmets Læge.

Jeg skal ikke komme nærmere ind paa Lovforslagets Enkeltheder, som vi jo skal tale sammen om i Udvalget. Men jeg vil gerne have Lov til at sige til Slut, at jeg som gammel Skolemand ser noget stort i det Lovforslag, som vi her har til Behandling. Jeg ser nemlig, at nu kan noget af det forebygges, som man i Tiden, der gik, forsømte at forebygge — i hvert Tilfælde saa mange Steder. Naar man har set Hold efter Hold rykke ind i Skolen og atter drage ud, saa er man ikke blevet fri for at lægge Mærke til, at der var Børn, der trængte til den Hjælp, som en Skolelæge kan yde. Læreren — jeg tænker her særlig paa Landsbyforhold, som jeg kender bedst — havde saa vanskeligt ved at gøre Forældre forstaaeligt, at deres Barn fejlede noget eller savnede noget; det vilde let blive misforstaaet, om man rørte ved sligt. Saa tav man, og jeg ved, at mange andre gjorde det foruden mig. For sent opdagede Forældrene da, at Barnet fejlede noget; man talte nok om, at Peter og Marie og hvad Børnene nu hed, var sløje, uoplagte, trætte o. s. v., men slog det hen med, at det vel var lidt Voksværk el. lign. Jeg har set unge Mennesker slæbe rundt med et svagt Helbred og i nogle Tilfælde gaa tidlig i deres Grav, og saa har man tænkt: hvad kunde der ikke have været reddet, om der var blevet truffet forebyggende Foranstaltninger i Tide?

Jeg anbefaler derfor dette Lovforslag varmt og gør det paa mit Partis Vegne. Kærnen i det kan efter min Mening udtrykkes med faa Ord, sagt af en dansk-australsk Farmer. Han havde en fortrinlig Faarefarm, og alle, der saa den, beundrede Dyrenes gode Stand, Styrke og Ydeevne, og spurgte man Farmeren om Hemmeligheden i dette, svarede han kort: „Jeg er god ved Lammene“. Om dette Lovforslag synes jeg man kunde sige noget i samme Retning.

Anna Westergaard: Lovforslaget om Skolelæger, der her foreligger til Behandling, er i en ganske særlig Grad betydningsfuldt. Det er særdeles aktuelt i Dag, og dets Virkninger vil utvivlsomt sætte Spor ud i Fremtiden. Mellem de Love, vi gennemfører i disse Tider, er der mange, vi vedtager uden Glæde, og faa, der følges af vor særlige Til-